

РЕШЕНИЕ

№ 2633

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **248** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ВИТ 007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: С., [улица] електронен адрес: [електронна поща], представлявано от Б. П. Д. - управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р- 22221122003551-091-001/12.04.2023 г., издаден от З. Д. В. - орган, възложил ревизията, и Ф. Г. К. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1452/11.10.2023 г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С., с който на жалбоподателят е определено данъчно задължение за КД по ЗКПО в размер на: 2 580,00 лв. за 2017 г., 2 351,91 лв. за 2018 г., 2 347,97 лв. за 2019 г.; 2 339,97 лв. за 2020 г. 2 364,67 лв. за 2021 г., в едно с дължимите лихви в размер на 3 599,57 лв.

Жалбоподателят твърди, че ревизионния акт е незаконосъобразен, необоснован и постановен при превратно тълкуване на закона. Счита за неправилни изводите на органа по приходите, че в хода на ревизията са установени предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Искането до съда е за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. А., поддържа жалбата и счита, че РА следва да бъде отменен по съображенията подробно изложени в жалбата. Претендира присъждане на направените по делото разноски, съобразно представен списък на разноските.

Ответникът по жалбата - Директорът на Дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт С., оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатско

възнаграждение.

СГП не се представлява и не взема становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и след задължителната проверка по чл. 160 ДОПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С решение №667/22.05.2023 г. директорът на дирекция ОДОП С. е оставил жалбата без разглеждане като недопустима и е прекратил производството. Решението с обжалвано пред Административен съд София град /АССГ/. С Определение №6847/10.08.2023 г. на АССГ, Трето отделение, 60 състав, решение №667/22.05.2023 г. е отменено и преписката е била върната на дирекция ОДОП С. за произнасяне по същество.

Ревизията е възложена съгласно Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221122003551-020-001/ 13.07.2022 г., връчена по електронен път на 27.09.2022 г., издадена от З. Д. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП П., оправомощена със заповед №РД-01 -245/05.05.2022 г. на директора на ТД На НАП С.. Заповед №3-ЦУ-753/05.05.2022 г. и Заповед №3-ЦУ-1286/13.07.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „ВИТ 007“ ЕООД за определяне задълженията му по реда на ЗКПО - корпоративен данък за периодите 01.02.2017 - 31.12.2021 г. Определен е срок за завършването ѝ до три месеца от връчването на ЗВР. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221122003551-020- 002/19.12.2022 г. издадена от органа, възложил ревизията, срокът за завършването ѝ е удължен до 27.02.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221122003551-092-001/13.03.2023 г., връчен на 21.03.2023 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу предложението за установяване на задължения.

Ревизията е приключила с РА №Р- 22221122003551-091-001/12.04.2023 г., издаден от З. Д. В. - орган, възложил ревизията и Ф. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията. С РА са определени задължения за корпоративен данък в общ размер на 11 984,52 лв. и лихви в размер на 3 599,57 лв., при декларирана от дружеството загуба за всяка от годините.

С цел изясняване на фактите и обстоятелствата в производството на дружеството – жалбоподател са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения, като в отговор са представени само една част от изисканите такива. С Протоколи са приобщени доказателствата, събрани в други контролни производства, налични в информационната система на НАП. Връчено е и Уведомление по чл. 124 от ДОПК, тъй като е налице хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

Събраните доказателства, установените факти и обстоятелства, както и направените въз основа на тях констатации са описани изчерпателно в РД.

Ревизиращият екип е установил, че дружеството е вписано в Търговския регистър на 11.04.2013 г. Не е регистрирано по ЗДДС. Дейността му е преотдаване на помещения /стаи/ под наем, находящи се в [населено място], [улица].

От дружеството е изискано да представи счетоводната си и Търговска документация, което не е сторило, поради което задълженията му са определени по реда на чл. 122 от ДОПК въз основа на наличните в досието му документи, събрани в хода на извършени проверки: оборотни ведомости, договори за наем, разходни касови ордери за плащане към наемодателите, договори за преотдаване на наетите помещения, писмени

обяснения от управителя, подадените годишни данъчни декларации. Ревизиращият екип е анализирал тези документи на тези документи и е установил, че декларираните в ГДД приходи съответстват на тези от оборотните ведомости и на отчетените посредством ЕКАФП. Подробно е описал констатациите, направени в резултат от Извършените на „ВИТ 007“ ЕООД три проверки, в т. ч, вид и квадратура на наетите, съответно преотдадени помещения, съдържанието на договорите с наемодателите размера на наема по сключените с наематели договори /стр. 6 - 10 от РД/.

Кредитирал е дадени от управителя обяснения в хода на проверка, за резултатите от която е съставен протокол №П-22221121187080-073-001/14.06.2022 г., а именно, че броят на отдаваните под наем помещения е 19, а максималния брой на настанените е 38. Констатирал е, че месечният наем за едно лице е средно 100,00 лв., съгласно представени договори за наем, описани на стр. 7 от РД, съответно максималният доход от наем за месец е 3 800,00 лв. или 45 600,00 лв. за година, а минималният доход за месец е 900,00 лв. /22 800,00 лв. за година/. Установили са, че липсва аналитична информация, отразена счетоводно по повод сключените договори за наемане и преотдаване на наетите помещения, размера на направените/получените плащания и сумите, регистрирани с фискални бонове, издадени от ЕКАФП. Не е заведена аналитична и синтетична отчетност на сметка 411 Клиенти. В тази връзка не са отразени счетоводно възникналите отношения с клиентите - физически лица - наематели на деветнайсетте стаи. Тъй като управителят на „ВИТ 007“ ЕООД е декларирал, че не може да предостави сключените договори за наем с физическите лица за периода 01.01.2017 - 31.05.2021 г., и предвид дадените /при извършените на място проверки/ обяснения от наематели, че за ползването на стаите са плащали на ръка, за което не им е издаван приходен документ, е приел, че е налице укриване на приходи. Посочено е, че за определени месеци не е отчетен оборот от касовите апарати, при положение, че са налице данни за постоянно и дългосрочно наемане на стаите. Въз основа на дадените обяснения от управителя и наемателите, след анализ на обстоятелствата по чл. 122 ал. 2 от ДОПК, ревизиращите са приели месечен приход от наем в размер на 7 600 лв. /400,00 лв. x,19 стаи/, съответно годишен приход в размер на 91 200,00 лв. Допускайки, че заетостта е 50 %, са определили размера на годишните приходи на 45 600,00 лв., в т. ч. декларираните от дружеството с ГДД.

При извършена проверка, осъществена на 04.12.2014 г., приключила с Доклад №ОП-22002214004131-О.-01/14.01.2015 г., освен договора и допълнителните споразумения, с които дружеството е наело недвижимия имот, са събрани и договори, с които същото е дало под наем помещения /договорите са описани в РД, но не се откриват в досието на ревизията/. Един от тях е сключен на 01.09.2014 г. с Ж. П. Т., с месечен наем от 1 000,00 лв. Съгласно записаното в доклада, наетите от Ж. Т. четири самостоятелни стаи, кухня и баня с тоалетна с площ 67,7 кв. м., и боксониера от 12 кв. м., са преиздадени с четири договора за наем за три месеца на чуждестранни лица и техните семейства.

Извършена е и проверка съвместно със служители на СДВР, „Пожарна и аварийна безопасност“, Общинско предприятие „Туризм“. Икономическа, Криминална и Охранителна полиция на 26.08.2021 г. за която е съставен доклад на 05.10.2021 г. е констатирано, че обектът представлява хостел, състоящ се от двор, в които се помещават 3 сгради. В помещенията са настанени хора с нисък социален статус - роми и чужденци, Част от обектите се стопанисват от „ВИТ 007“ ЕООД Освен обяснения, при проверката са събрани и договори с наематели, един от които отново е

с Ж. Т., сключен на 01.08.2021 г, с който е пренаел за 4 месеца партерен етаж, представляващ четири самостоятелни стаи, кухня и баня с тоалетна с площ 67,7 кв. м., магазин 3 и 4, боксониери, находящи се във вътрешна сграда - север, с площ 24,7 кв. м., за 500,00 лв., на месец. Представен е й договор от 04.01.2021 г., с който Ж. Т. е дал под наем боксониера на А. С. А. за 400,00 лв. месечно. Друг от наемателите е декларирал, че плаща по 150 лв. на седмица на ръка, без да получава документ. От обясненията на М. М. било установено, че живее под наем при Б. /Д./ и Ж. /Т./ и плаща на Б. 100 лв. месечно, а също и на Ж., който постоянно искал от нея пари – 20 лв. за нощувка, когато го нямало Б.. Във връзка с така събраните доказателства, ревизиращият екип е приел, че „ВИТ 007“ ЕООД е преотдавало част от наетите от него помещения на трето лице през 2014 г. и 2021 г., което, от своя страна, ги е отдавало на наематели от свое име и за своя сметка. След справка в ИС на НАП е установено, че във връзка с констатираните при цитираните проверки факти и обстоятелства, на Ж. П. Т. е възложена ревизия за определяне на задълженията му по чл. 17 от ЗДДФЛ, която не е приключила.

При проверка за установяване на факти и обстоятелства, документирана с Протокол П-22221121187080-073-001/14.06.2022 г. управителят на „ВИТ 007“ ЕООД е представил 14 договора, от които 12 за наем от 100,00 лв. месечно, един за 150,00 лв. и отново договора, сключен на 01.08.2021 г. с Ж. Т. за 500,00 лв. /наем за 6 помещения/, или договорите са за всички 19 помещения /стаи/, наети от „ВИТ 007“ ЕООД.

В заключение органите по приходите за извършени разходи са приели платените суми /по представени разходни касови ордери/ за наем по договори от 30.06.2014 г. и 07.11.2016 г., за които суми, след проверка са установили, че са декларирани от наемодателите. Признали са и плащанията по банков път за счетоводни услуги и банкови такси, тъй като същите са свързани с дейността на дружеството. В резултат са определили, по реда на чл. 122, ал. 1, Т. 2,4, 5 и 8 от ДОПК и чл. 20 от ЗКПО задължения за КД в размер на: 2 580,00 лв. за 2017 г.; 2 351,91 лв. за 2018 г.; 1 347,97 лв. за 2019 г.; 2 339,97 лв. за 2020 г.; 2 364,67 да. за 2021 г. и са определили лихви в общ размер на 3 599,57 лв.

С Решение № 1452/11.10.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, издадено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, ревизионният акт е потвърден.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и не са представени нови доказателства.

По приложимото право.

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно издадената заповед от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна.

За резултатите от данъчната ревизия е съставен РД при спазване на установения в закона срок (до 14 дни от датата на приключване на ревизията), който надлежно и в срок е връчен на представляващ дружеството – жалбоподател.

В законоустановения срок по чл.117, ал.5 от ДОПК не е постъпило възражение срещу доклада. Въз основа на установените с доклада данни, ревизията е приключила с издаване на оспорения РА от органа по приходите. РА е връчен надлежно. По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на данъчно задълженото лице.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е приложен и РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в предвидения от закона 14-дневен срок, след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните правни съображения:

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административно-процесуалните правила и правилно приложен материален закон.

Не е спорно, че „ВИТ 007“ ЕООД, че дейността му по време на ревизията е преотдаване на помещения /стаи/ под наем, находящи се на адреса му по регистрация, наети съгласно представени договори.

Основният спор между страните се концентрира върху това налици ли са основания за прилагане на особения ред по чл. 122 от ДОПК.

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ДОПК предоставя правна възможност, орган по приходите да приложи установения от съответния закон (ЗКПО) размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налици едно от седемте, изчерпателно изброени в същата алинея обстоятелства. Правилно в конкретния случай органът по приходите е установил, че са налици основанията по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т.4 от ДОПК - налици са данни за укрити приходи и липсва или не е представена счетоводна отчетност, съгласно ЗСч или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за

определяне на дължимите вноски са унищожени (пълният текст на т.4). За да е възможно констатациите на РА да се ползват с материална доказателствена сила (презумпция за вярност до доказване на противното), нормата на чл. 124, ал. 2 ДОПК изисква наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 да е подкрепено от събраните доказателства.

В случая, както вече се посочи, релевантните за разрешаването на административноправния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизия, осъществена по реда на чл. 122 и сл. ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в изискваната от закона форма, съобразно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 ДОПК. Извършените процесуални действия и събраните доказателства в хода на ревизионното производство са осъществени по реда на ДОПК и при спазване на основните принципи на кодекса. Ревизионният доклад и ревизионният акт, в т.ч. и първоначално издадените такива, са издадени от компетентните за това органи по приходите и в сроковете по чл. 117, ал. 1 и чл. 119, ал. 2 ДОПК. Ревизионният доклад и ревизионният акт са били съобщени на представляващия дружеството. Следователно на ревизираното лице е била осигурена възможност да упражни правото си на защита в пълен обем. Или, не са налице основанията по чл. 146 т. 1, т. 2 и т. 3 АПК.

По отношение материалната законосъобразност на оспорения РА и съответствието му с целта на закона, настоящият съдебен състав намира следното.

В конкретния случай се касае за извършена ревизия по реда на чл. 122 ДОПК и определени задължения на жалбоподателя по ЗКПО и лихви. С оглед разрешаването на текущия административноправен спор, следва да бъде съобразено на първо място, че в спорното съдебно производство двете страни - данъчно задълженото лице и административният орган са равнопоставени. Те имат еднакви възможности за извършването на процесуални действия, насочени към разкриване с помощта на доказателствените средства на истината относно фактите, релевантни за спорното право. Доказателствената тежест не е равнозначна на задължение да се представят доказателства. Принципите на обективната истина и служебното начало в съдебния административен процес, налагат съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без да има значение дали те са представени от страната, която носи доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по административния спор, или пък са издирени служебно от съда. При това положение, въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от законоустановеното задължение за съда да реши делото по същество, като отмени изцяло или частично ревизионния акт, като го измени в обжалваната част или отхвърли жалбата - чл. 160, ал. 1 ДОПК, независимо от това дали в съдебното производство страните са

ангажирали някакви доказателства или не. Изпълнението на това задължение от страна на съда, означава при недоказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом юридическият факт не е осъществен, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление.

На следващо място, без съмнение в случая следва да се съобрази и правилото, въведено в чл. 124, ал. 2 ДОПК, съобразно което в производството по обжалване на ревизионен акт, издаден в хода на извършена ревизия по реда на чл. 122 от същия кодекс, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено от събраните доказателства. Въпросното правило ясно и точно указва чия е доказателствената тежест относно релевантните факти при спор относно законосъобразността на ревизионен акт, издаден в производство по реда на чл. 122 ДОПК, като придава отнапред материална доказателствена сила на съдържащите се в същия констатации.

В конкретния случай, съдът намира, че от събраните доказателства, органите по приходите обосновано са приели, че са налице установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК, доколкото воденото счетоводство от дружеството-жалбоподател не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане. Отделно от това, до приключване на ревизионното производство, ревизираното лице не е представило пълна счетоводна отчетност съгласно ЗСч /такава не е представена и в хода на настоящото съдебно производство/. Ревизираното лице е надлежно уведомено за предприетите действия за определяне на данъчната основа по аналог, като е връчено уведомления по чл. 124 ДОПК. От страна на „ВИТ 007“ ЕООД, както вече се посочи, декларации по чл. 124, ал. 3 ДОПК не са представени. В отговор на отправените до дружеството ИПДПОЗЛ също не са представени никакви документи и/или обяснения. Действително, в хода на първоначалната ревизия са представени част от изисканите документи и писмени обяснения, от които било установено, че броят на отдаваните под наем помещения е 19, а максималния брой на настанените е 38. Месечният наем за едно лице е средно 100 лв., съгласно представени договори за наем, съответно, че максималния доход от наем за месец е 3 800 лв. и 45 600 лв. за година, а минималният доход за месец е 1 900 лв. или 22 800 лв. за година. Въпреки това, същите обаче отново не дават възможност за установяване на основата за данъчно облагане. Въпреки липсата на представени от дружеството-жалбоподател данни в тяхната пълнота, органите по приходите са извършили необходимите проверки, изискали са от трети лица представянето на документи и писмени обяснения и са достигнали до единствените възможни изводи относно спорните

въпроси, а именно, че липсва счетоводна отчетност, по конкретно липсва аналитична информация, отразена счетоводно по повод сключените договори за наемане и преотдаване на наетите съобщения, какъв е точният размер на получените плащания и сумите регистрирани с фискални бонове, издадени от ЕКАФП, не е заведена аналитична и синтетична отчетност по сметка 411 Клиенти. Съответно представената информация от страна на ревизираното лице не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, което е самостоятелно основание по чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред.

Органите по приходите са се позовали и на още едно основание, а именно това по т. 2 на чл. 122, ал. 1 ДОПК като са приели, че са налице данни за укрити приходи или доходи, които се основават на получените плащания и сумите от физически лица – наематели на 19 бр. стаи. В тази връзка от страна на управителя е декларирано обстоятелството, че не може да предостави сключените договори за наем с физическите лица за периода 01.01.2017 г. – 31.05.2021 г. Още веднъж тези доказателства не са били представени нито в хода на ревизионното производство, нито в хода на настоящото съдебно такова. поради което правилен се явява изводът на органите по приходите, че са налице неотчетени приходи - обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК.

С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че органите по приходите са се справили с доказателствената тежест, доколкото наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено със събраните доказателства – обяснения на наематели, от които се установява, че ползването на стаите се е заплащало на ръка, за което не им е издаван приходен документ, обясненията на управителя, че не може да представи сключени договори за наем на физически лица за периода 01.01.2017 г. – 31.05.2021 г., както и липсата на отчетен оборот от касовите апарати за определени месеци, въпреки, че са били налице данни за постоянно и дългосрочно наемане на стаите. В тази връзка, съдът споделя приетите от ревизиращия екип месечен приход от наем в размер на 7 600 лв. /400 лв. x 19 стаи/, съответно годишен приход в размер на 91 200,00 лв., като е допуснал че заетостта е 50 %, поради което и правилно са определили размера на годишните приходи на 45 600 лв., в тази част декларираните от дружеството с ГДД. В този смисъл не се споделя изложеното твърдение в жалбата, че не са отчетени разходите свързани със заплащане на получаваните услуги от доставчика на ел. енергия, ВИК и др., както и разходите за някои консумативи характерни за този вид дейност. След като липсват представени доказателства от страна на ревизираното лице за размерът на заплатените от него разходи, то няма как да бъдат приспаднати някакви суми. Още повече, че такива са били признати от

ревизиращите за процесния период в размер на 21 000,00 лв.
Тези съображения обосновават крайния извод за законосъобразност на оспорения РА.

Относно задълженията по ЗКПО, правилно и законосъобразно според настоящия съдебен състав, органите по приходите са приели, че са налице неотчетени приходи от отдаване под наем на стаи. Фактите, които водят до проявлението на основанието, разписано в чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 ДОПК вече бяха коментирани, както бяха коментирани и доказателствата, които ги установяват и изводите на съда не следва да се преповтарят. При доказано основание по чл. 122, ал. 1 ДОПК, фактическите констатации се считат за верни, т.е. имат материална доказателствена сила, която не се опроверга в процеса.

Обоснован е и изводът на органите по приходите за наличието на основанието по чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК в частта му относно невъзможността воденото от ревизираното лице счетоводство да позволява установяване на основата за данъчно облагане.

В., използването на този подход е в причинна връзка именно с поведението на жалбоподателя. Пропускът му да отчете приходи от отдаването под наем стаи, както и липсата на аналитичност във воденото от него счетоводство, правилно са възприети от органите по приходите като основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред.

За пълнота е необходимо да се посочи още и че именно наличието на данни за укрити приходи, установени в хода на проведеното ревизионно производство, е наложило необходимостта да се прибегне до особения ред за извършване на данъчна ревизия, предвиден в чл. 122 и сл. ДОПК, който е приложим във всеки случай, когато данъчната основа не може да бъде определена по реда на съответния материален данъчен закон. Казано с други думи, когато е налице едно противоправно развитие на данъчните правоотношения, което е последица от проявлението на някой от фактите, възведени в нормата на чл. 122, ал. 1 ДОПК, се прилага особеният ред за извършване на ревизионно производство, същността на което е да се установят и анализират онези от изброените в закона обстоятелства/критерии/, които са относими към конкретния ревизиран данъчен субект, като целта на закона е да се установи възможната пълнота от данни, които се доближават максимално до тази данъчна основа, при която би се стигнало при нормално развитие на правоотношението. Безспорно обект на облагане по ЗКПО - реализираният приход/печалбата. Затова при решаването на спора по ЗКПО спорен е фактът на получаване от ревизираното лице на приходи от отдаване под наем на стаи, които не са декларирани.

Във връзка с изложеното дотук следва да се приеме, че органите по приходите са установили по безсъмнен начин проявлението на фактите

и обстоятелствата, от които черпят правомощието си да определят данъчната основна за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК и да начислят следващите се от това данъци по ЗКПО. Констатациите им са обосновани от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, а направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон. Жалбоподателят не е представил годни доказателства, с които да опровергае при условията на пълно насрещно доказване верността на фактическите констатации в ревизионния акт съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, поради което законосъобразно органите по приходите са определили данъчно задължение за КД по ЗКПО в размер на: 2 580,00 лв. за 2017 г., 2 351,91 лв. за 2018 г., 2 347,97 лв. за 2019 г.; 2 339,97 лв. за 2020 г. 2 364,67 да. за 2021 г., в едно с дължимите лихви в размер на 3 599,57 лв. По тези съображения съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалвания ревизионен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските:

С оглед претенцията на ответника по спора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същата за основателна с оглед изхода на спора, като на ответника в съответствие с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК следва да бъде уважена в размер на 1 802,56 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, VII състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ВИТ 007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: С., [улица] електронен адрес: [електронна поща], представлявано от Б. П. Д. - управител, срещу РА №Р-22221122003551-091-001/12.04.2023 г., издаден от З. Д. В. - орган, възложил ревизията, и Ф. Г. К. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1452/11.10.2023 г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С., с който на жалбоподателят е определено данъчно задължение за КД по ЗКПО в размер на: 2 580,00 лв. за 2017 г., 2 351,91 лв. за 2018 г., 2 347,97 лв. за 2019 г.; 2 339,97 лв. за 2020 г. 2 364,67 да. за 2021 г., в едно с дължимите лихви в размер на 3 599,57 лв.

ОСЪЖДА „ВИТ 007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 802,56 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: